

Ulla Worm: Jeg vil begrunde, hvorfor den konservative gruppe ønsker at stemme for lovforslaget. Ved andenbehandlingen stemte vi for de oprindelige dele af lovforslaget, men stemte imod det ændringsforslag, der gik ud på at også mennesker, der var deporterede af „andre“ årsager, skulle have en ydelse svarende til hædersgaven. Ligeledes stemte vi imod den foreslåede ændring af § 31, hvorefter den mindste årsløn, der blev lagt til grund for beregningen, bliver hævet den 1. april 1974 fra 5.000 kr. til 5.500 kr. Men da det konservative folkeparti er enig i intentionerne i lovforslaget, ønsker vi altså ved denne tredje behandling at stemme for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer; 25 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Mobiliseringsfremmende ydelser, bopælsbetingelser, nyuddannedes ret til dagpenge, pensionisters ret til arbejdsløshedsdagpenge m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 140) findes i tidenden sp. 2811, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1195).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling undet ét.

Normann Andersen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til lovforslaget her ved anden behandling. Ved første behand-

ling gav jeg udtryk for, at jeg i og for sig syntes, at det var gode forbedringer, der lå i dette lovforslag som helhed, og jeg anbefalede ved førstebehandlingen forslaget til gennemførelse.

Vi har nu i den mellemliggende tid haft en lang række møder i arbejdsmarkedsudvalget om spørgsmålene. Vi har fortrinsvis drøftet spørgsmålet om de såkaldt uskyldigt konfliktramte, og der er ikke helt enighed i udvalget om dette spørgsmål. Men bortset fra det tror jeg nok, at vi gennem arbejdet i udvalget nogenlunde har fundet frem til de ændringer, vi gerne ser gennemført på disse områder. Hvor vi endnu er lidt usikre, har arbejdsministeren givet tilsagn om, at forholdene skal blive drøftet på et senere tidspunkt med henblik på en ændring efter udvalgets ønske.

Der er måske i visse tilfælde ydet mobilitetshjælp, hvor man syntes, det var unødvendigt, men man vil nu se nærmere på disse spørgsmål og få disse forhold ændret, så praksis bliver i overensstemmelse med lovparagrafferne.

Ministeren har stillet ændringsforslag om, at ordene i § 2 vedrørende ikrafttrædelsen „den 1. april 1973“ ændres til: „ved bekendtgørelsen i Lovtidende, idet dog § 1, nr. 20, først træder i kraft den 1. juli 1973“.

På min gruppes vegne kan jeg anbefale lovforslagets videre behandling.

Simonsen: Der er især ét spørgsmål, der under udvalgsbehandlingen har påkaldt sig interesse, nemlig spørgsmålet om at udvide mulighederne for at få understøttelse under konflikter. Vi gjorde allerede under dette lovforslags første behandling gældende, at vi var imod princippet i denne udvidelse. Det udvalgsarbejde, vi har været igennem nu, har ikke ændret dette. Jeg synes, vi har fået klaret op under udvalgsdrøftelserne, at afgrænsningen af den gruppe, der er tale om her, er uhyre vanskelig, og at det derfor ville være farligt at give nye grupper ret til dagpenge under konflikt. Vi skal derfor anbefale at stemme imod lovforslagets § 1, nr. 20, og i konsekvens heraf undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 4.

Robert Christensen: Ved lovforslagets første behandling var der især to ting, jeg som ordfører for venstre hæftede mig ved. Den